

РЕШЕНИЕ

№ 22792

гр. София, 08.11.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, III КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 11.10.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Десислава Корнезова

ЧЛЕНОВЕ: Боряна Петкова

Георги Бозуков

при участието на секретаря Илияна Тодорова и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **1335** по описа за **2024** година докладвано от съдия Десислава Корнезова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208-228 от АПК във вр. чл.111, ал.7 от ЗИНЗС.

Образувано е по касационна жалба на Н. Г. В., срещу решение № 8002 от 19.12.2023г. на АССГ, 82-и състав, постановено по дело № 10405/2023г.

В касационната жалба са развити съображения за неправилност на първоинстанционния съдебен акт, поради постановяването му в противоречие с материалния закон. Касаторът излага доводи, че не е била изяснена действителната фактическа обстановка, изразяваща се в извършено нападение срещу него от Т. В. А.. Касаторът посочва, че е действал при условията на самоотбрана, като само е успял да из земе от ръцете на Т. В. А. металния лост и да го захвърли настрани, за да предпази себе си. Лицето се е самонаранило, а не е било ударено от него.

Касаторът, чрез своя процесуален представител адв. А., моли да бъде отменено решението на АССГ, 82-и състав по нахд № 10405/2023г. и спорът решен по същество, като се отмени изцяло заповед № 449/25.10.2023г. на началника на Затвора-С..

Ответникът – началник на Затвора- С., се представлява от юрк. Б. К., която оспорва жалбата. В писмен отговор от 02.02.2024г. се сочат доводи за нейната неоснователност, тъй като фактите по случая са били доказани от всички събрани доказателства, а за съставомерността на нарушението било без значение поводът и

кое лице първо е започнало конфликта. Моли решението за бъде оставено в сила, като се присъди юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА счита жалбата за неоснователна и дава заключение, че решението следва да бъде потвърдено.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, след като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания прилагайки нормата на чл.218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е НЕОСНОВАТЕЛНА.

С решение № 8002 от 19.12.2023г., постановено по дело № 10405/2023г. на АССГ, 82-и състав е била потвърдена заповед № 449/25.10.2023г. на началника на Затвора-С., с която на Н. Г. В. на основание чл. 101, т. 7 от ЗИНЗС е било наложено дисциплинарно наказание „изолиране в наказателна килия“ за срок от 5 денонощия, за извършено дисциплинарно нарушение по чл.100, ал.1 и ал.2, т.5 и т.7 ЗИНЗС.

За да постанови решението си, първоинстанционният съд е събрал писмените доказателства, представени с административната преписка. Въз основа на тях е обоснован правния извод, че при провеждане на дисциплинарното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения, правилно е бил приложен материалния закон, както и е доказано извършването на деянието по чл.100, ал.1 и ал.2, т.7 ЗИНЗС.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по см. на чл.219 ал.1 АПК.

По смисъла на чл.220 АПК съществува забрана за фактически установявания в касационното производство, като правомощията на съда се изразяват само в преценката дали въззивният съд правилно е приложил относимите материалноправни норми.

Констатирано е било, че на 13.10.2023 г. около 16:00 ч. по време на престой на открито на 11-та група между лицата Н. Г. В. и Т. В. А. е възникнал словесен спор, който прераснал във физическа саморазправа. А. взел метална тръба от зоната за фитнес уреди и ударил по левия крак Н. В., който от своя страна успял да хване металната тръба и избутал Т. А. на земята, който получава наранявания по главата. При пристигането си инспекторите В. и К. видели, как Н. В. държи металния прът и посяга към А., който видимо вече имал рана на главата. Във връзка с възникналата ситуация била извършена проверка, в хода на която били снети писмени обяснения от свидетели на събитието; било извършено претърсване и изземване на вещи, за което били съставени протокол; били снети видеозаписите от камерите за видеонаблюдение. Н. В. и Т. А. били конвоирани за извършването на медицински преглед до приемен кабинет на СБАЛЛС. Установено при прегледа е било, че Н. В. има оток и хематом на лява подбедрица, а Т. А. има повърхностни рани в лявата част на главата. При тези данни, с оспорената заповед на основание чл. 101, т. 7 от ЗИНЗС на касатора е било наложено наказание „изолиране в наказателна килия за срок от пет денонощия“, за извършено от него виновно дисциплинарно нарушение по чл.100, ал.1 и ал.2, т.5 и т.7 ЗИНЗС.

Касационната инстанция приема, че съдебният акт е правилен, защото при неговото постановяване не е допуснато нарушение на материалния закон – касационно отменително основание по чл. 209, т.3 от АПК. Съображенията за това са следните:

В касационното производство не се решава материалноправния спор между страните, а същото има за предмет преценката относно правилността, респ. допустимостта и

действителността на въззивното решение. Касационният съд изследва съответствието на решението с материалния закон, въз основа на фактите, установени от първата инстанция. Дейността му се свежда единствено до проверка, дали фактите са подведени вярно под хипотезата на правната норма и дали правилно са приложени предвидените в нея правни последици.

При разглеждане на спорове за отмяна на административен акт по чл.101, т.7 ЗИНЗС, първоинстанционният съд е винаги инстанция по същество. Това означава, че следва да провери законността на акта, т.е. дали правилно са приложени процесуалният и материалният закони, независимо от основанията, посочени от жалбоподателя- арг. от чл.168, ал.1 АПК. В изпълнение на това си правомощие, съдът е длъжен и служебно да констатира и установи дали актът е издаден от компетентен орган, в писмена мотивирана форма и дали съответства на целта на закона.

Споделят се съображенията на АССГ, 82-и състав, че в хода на административното производство не са извършени нарушения със съществен характер, които да са ограничили или накърнили упражняването на правото на защита на Н. Г. В. в пълен обем. Доказано е авторството на деянието и обективните му признаци. Посочени са по изискуемия от закона начин пълно описание на нарушението, което е констатирано, както и обстоятелствата, при които е настъпило и извършено.

По съществува на спора АССГ, 82-и състав правилно е установил, че заповед № 449/25.10.2023г. на началника на Затвора- С. е издадена в съответствие с материалния закон, като изложените в тази връзка мотиви са обосновани, а формираните правни изводи са в корелация с писмените доказателства, събрани в процеса. Правилно е възприето, че касаторът е извършил дисциплинарното нарушение по чл.100, ал.1 и ал.2, т.7 ЗИНЗС, поради което и законосъобразно е ангажирана неговата дисциплинарна отговорност, чрез налагане на санкция «изолиране в наказателна килия» за срок от 5 денонощия. Вмененото дисциплинарно нарушение е доказано и несъмнено извършено, което се установява от наличните в административната преписка доказателства. Действията на Н. Г. В. представляват дисциплинарно нарушение по чл.100, ал.1 ЗИНЗС и се изразяват във физическа саморазправа с друго лице Т. В. А..

При така установените факти и анализа им, съдът е обосновал извод, че Н. Г. В. и Т. В. А. са упражнили физическо насилие един спрямо друг, като без всякакво правно значение за съставомерността на деянието е обстоятелството, поради какви причини е възникнал конфликтът и кое лице първо го е провокирало. За пълнота на изложението, съдът ще посочи, че в заповедта е описано, че Т. В. А. взема метална тръба, насочва се към Н. Г. В. и го удря с нея, вследствие на което касаторът получава травматично увреждане- оток и хематом на лява подбедрица. Тези фактическа констатация обаче, не опровергава извършването на физически действия на насилие и от страна на Н. Г. В., който изземвайки от ръцете на Т. В. А., металният лост го удря с него по тялото, като последният също получава травматично нараняване. Фактът на осъществена физическа саморазправа между двете лица е категорично доказан и от приложения в преписката видеозапис от системата за видеонаблюдение, направен на 13.10.2023г. в 15.39 часа. Поради осъществени и от двете лица дисциплинарни нарушения по чл.100, ал.1 и ал.2, т.7 ЗИНЗС са им били наложени съответните дисциплинарни наказания от началника на Затвора- С..

Извършването на проява на физическо насилие от Н. Г. В. е доказано и правилно

квалифицирано по чл.100, ал.1 и ал.2, т.7 ЗИНЗС и съответно на него е било наложено дисциплинарно наказание по чл.101, т.7 ЗИНЗС.

В заключение, решението от 19.12.2023г. на АССГ, 82-и състав е правилно на основание чл.209, т.3 АПК и при условията и по реда на чл.221, ал.2 АПК следва да бъде потвърдено. Не се констатираха служебно основанията за касиране на съдебния акт по см. на чл.218, ал.2 АПК във вр.чл.209, т.1 и т.2 АПК.

При този изход на спора, съдът намира, че искането за присъждане на разноски от ответника следва да бъде уважено в размер на сумата от 100.00 /сто/ лева, представляващи юрисконсултско възнаграждение, определено на основание чл. 37 от Закона за правната помощ и чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ.

По изложените съображения, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, III Касационен състав на основание чл.221, ал.2 АПК

Р Е Ш Е Н И Е :

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 8002 от 19.12.2023г., постановено по дело № 10405/2023г. на АССГ, 82-и състав.

ОСЪЖДА Н. Г. В. ЕГН [ЕГН] да заплати на Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“ с адрес: [населено място], [улица] сумата от 100.00 /сто/ лева на основание чл.143, ал.3 АПК.

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл.223 АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.